Z přehlédnutí novozákonních obrazů církve celkem jasně vyplývá, že zdravá církev je živá a dynamická; rozrůstá se v dalších a dalších generacích. Novozákonní zobrazení církve jako Boží rodiny charakterizuje přirozená dynamika navazujících generací: Otcové jsou ti, kdo mají děti. Přičemž „děti“ rostou v „mládence“ a ve svůj čas se taky stávají „otci“.

Myšlenku generací zahrnují i další biblické ilustrace církve. Třeba Boží stádo. Tam to bečí, tam se to pase, dojí, stříhá… a zdravé stádo se v dalších a dalších generacích samozřejmě taky reprodukuje. Podobně obraz Božího pole zachycuje zasévání, růst, sklizeň, sycení, hojnost… a nevyhnutelně i generace další a další úrody!

K pojetí církve jako mnohogeneračního hnutí máme v Novém zákoně i několik velmi jasných výzev. Nejznámější je asi 2. Timoteovi 2,2. *Co jsi ode mne slyšel před mnoha svědky, to svěř věrným lidem, kteří budou schopni vyučit také jiné.*

1. Co jsi slyšel ode mne – apoštola Pavla jako první generace
2. to ty, Timoteji – jako druhá generace
3. svěř věrným lidem – jakožto třetí generaci
4. kteří budou schopni vyučit také jiné – a ti „jiní“ jsou vůči Pavlovi už čtvrtou generací Ježíšových učedníků.

Chceš-li to ve větším rozměru než jen pokyn pro „jednoho Timotea“, podívej se na 1. Tesalonickým 1,6-9 *Vy jste se stali těmi, kdo napodobují nás i Pána, když jste přijali Slovo v mnohém soužení s radostí Ducha Svatého. 7 Tím jste se stali vzorem všem věřícím v Makedonii a v Achaji. 8 Od vás se rozeznělo Pánovo slovo nejen v Makedonii a v Achaji, ale i vaše víra, která směřuje k Bohu, se rozšířila všude, takže není třeba, abychom o tom vůbec mluvili. 9 Oni sami totiž o nás vypravují,*

jaký byl náš příchod k vám a jak jste se obrátili od model, abyste sloužili živému a pravému Bohu.

Všimni si:

1. Napodobujete nás i Pána – jako první generaci
2. přičemž vy Tesaloničtí – jakožto druhá generace, která napodobuje nás
3. jste se stali vzorem a od vás se slovo Páně rozeznělo v Makedonii a Achaji. Makedonští a achajští se stávají třetí generací učedníků.
4. A od makedonských a achajských to pak slyší čtvrtá generace – to jsou ti „všude“. Výsledkem je Pavlovo vyjádření: „Není třeba, abychom o tom vůbec mluvili.“

Mám dojem, že když svoji pozornost zaměříme na generace, náš pohled na církev se docela posune!

Svým způsobem takto Pán Ježíš po svém vzkříšení posílá učedníky: (Skutky 1,8) *Přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.* O něco později si čteme: Skutky 8,1 *V ten den začalo veliké pronásledování církve, která byla v Jeruzalémě; všichni kromě apoštolů se rozprchli po území Judska a Samařska.*

1. Apoštolové nějak měli možnost v Jeruzalémě zůstat!
2. Ale všichni ostatní – tedy celá druhá generace – se rozprchli po území Judska a Samařska!
3. A v pozdějších kapitolách knihy Skutků vidíme, že skrze třetí generaci nově získaných učedníků
4. je Dobrou zprávou zasažen tehdejší doslova „konec země“ – čili čtvrtá generace a pravděpodobně i následující!

Jiný příklad může být

1. apoštol Pavel v Korintu,
2.

kde pracoval „s nějakým židem Akvilou a s jeho manželkou Priscillou“ (Skutky 18,2).

3. O něco později Priscilla a Akvila potkávají muže jménem Apollos, jehož vzali k sobě jako učedníka (Skutky 18,26) a „ještě přesněji mu vyložili Boží cestu“. Pozorně sleduj, co tohle „učedníkování“ s Apollem udělalo.
4. Apollos pak slouží v Korintu, a někteří noví věřící si na něho vytvoří až příliš silnou vazbu, že pak říkají „Já jsem Apollův“. (1. Korintským 3,4)

Na jedné straně úplně chápu, že nějaká část církve občas musí zahrnovat i službu „nemocnice“. Nicméně zdravou církev nebo aspoň její zdravou část Nový zákon jasně ukazuje jako hnutí. Přestože to byla velmi těžká doba obrovského pronásledování! Hnutím jsou prostě další a další generace učedníků, kteří úplně přirozeně vytvářejí další generace nových a nových společenství tedy církví.

Pane Ježíši, dej nám prosím vidět zdravou současnou aplikaci této živé mnohogenerační církve, jak ji pozorujeme ve Tvém Slově!